

Sygn. akt III UK 386/18

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Gudowska

w sprawie z odwołania M. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

o ustalenie prawa do emerytury,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 18 lipca 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej odwołującego się od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 28 czerwca 2018 r., sygn. akt III AUa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28 czerwca 2018 r. Sąd Apelacyjny w (...) oddalił apelację M. S. od wyroku Sądu Okręgowego w Z. z dnia 6 października 2017 r., oddalającego jego odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w B. z dnia 8 lutego 2017 r. w przedmiocie odmowy ustalenia prawa do emerytury w wieku 60 lat. Ubezpieczony udowodnił 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz 12 lat, 7 miesięcy i 2 dni zatrudnienia w warunkach szczególnych (por. art. 184 ust. 1 i 2, art. 32 ust. 1, 2 i 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jednolity tekst: Dz.U. 2018 r., poz. 1270 ze zm. oraz § 2 ust. 1 i 2 i § 4 ust. 1 pkt 1 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Sądy nie przyporządkowały

do poz. 25 działu XIV wykazu A-załącznika do rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. warunków pracy ubezpieczonego w Okręgowej Spółdzielni M. w Ł. w okresie od dnia 15 maja 1981 r. do dnia 15 grudnia 1991 r. po ustaleniu, że nie wykonywał on bieżących konserwacji agregatów i urządzeń oraz prac budowlano-montażowych i budowlano-remontowych na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane były prace wymienione w wykazie ani pod poz. 9 działu X wykazu A, gdyż w dziale „rolnictwo i przemysł rolno-spożywczy” nie wymieniono prac związanych z produkcją wyrobów mleczarskich.

W skardze kasacyjnej opartej na podstawie rażącego naruszenia przepisów postępowania (art. 233 § 1 w związku z art. 328 § 2, art. 391, art. 378 § 1, art. 382 i art. 217 k.p.c.) i prawa materialnego (art. 184 w związku z art. 32 ustawy o emeryturach i rentach i § 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r.) ubezpieczony wytknął – jako niewłaściwe – ustalenie, że nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach.

Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, ubezpieczony wskazał na rozbieżność w orzecznictwie sądów, którą zobrazował przez powołanie się na wyrok Sądu Okręgowego w P. w sprawie ślusarza-mechanika, brygadzysty zajmującego się konserwacją, przeglądami, naprawami i remontami urządzeń zakładu mleczarskiego, co do którego ustalono, że wykonywał kontrolę międzyoperacyjną o jakiej stanowi się pod poz. 24 działu XIV załącznika A do rozporządzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, jeżeli zachodzi nieważność postępowania lub jeżeli skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Panuje zgoda co do tego, że jeżeli treść przepisów regulujących nierozstrzygniętą w sposób zdecydowany kwestię prawną budzi poważne wątpliwości lub wywołuje

rozbieżności w orzecznictwie sądów, to może zachodzić potrzeba wykładni przepisów prawnych.

Skarżący, uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, przeciwstawił orzeczenie Sądu Apelacyjnego we własnej sprawie wyrokowi dotyczącemu innego pracownika Okręgowej Spółdzielni M. w Ł., czym starał się wykazać przyczynę kasacyjną opisaną w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Nie wykazał jednak, że odmienna treść przytoczonych przez niego wyroków wynika z tych samych lub co najmniej bardzo podobnych ustaleń faktycznych. Należy więc przyjąć, że nie są to orzeczenia wskazujące na rozbieżność rozumianą jako przyczyna przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 2015 r., III CSK 59/15, OSNC 2016 nr 2, poz. 29).

W rozpoznawanej sprawie Sady oceniły zebrany materiał dowodowy jako niewystarczający do dokonania ustaleń zgodnych z twierdzeniami skarżącego, a skoro ta ocena leżała u podstaw oddalenia apelacji, przyjęta przez skarżącego argumentacja nie prowadzi do uznania skargi jako oczywiście uzasadnionej ze względu na regułę związania Sądu Najwyższego faktami ustalonymi w sprawie oraz niedopuszczalność konfrontowania przez ten Sąd oceny dowodów (por. art. 398³ § 3 oraz art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).